

Οι Κόκκοι, κατά τη δραματική εκείνη νύχτα, φεύγοντες από το μοναστήρι, μέσα στην παρασύλη τους, εγκατέλειψαν στην κούνια ένα βρέφος: Ήταν ένα κοριτσάκι του δολοφονηθέντος Κωνσταντίνου Κόκκου. Όταν ανέληθησαν ότι το βρέφος είχε λησιοποιηθεί στο μοναστήρι, ήταν άργα γιά. Έν τούτοις ήταν σχεδόν βέβαιοι, ότι οι έγχθροι τους δεν θα ξεθίγαν την εκδίκασή τους έναντι του άδίκου εκείνου πλάσματος. Και πράγματι, οι πολιτοκίτρι πατέρες του κοριτσάκι, το βάπτισαν Άννοισα και το ανέθρεψαν στο καθολικό δόγμα. Το τετραετές αυτό πλάσμα ήταν από τη Μοίρα προορισμένο να ξαναφέρει την άμωνια στο νησί, συμφιλιώνοντας τις δύο οικογένειες. Έομφώνησαν δηλαδή, όταν μεγαλώση και ρθή σε ώρα γάμου, να παντρευθί το Τζαματιή, γιού του δολοφόνου του πατέρα της Φραγκίσκου Μπαρότση, ο οποίος ήταν τότε μάλις 7 ετών! Και συνετάχθη μάλιστα και το σχετικό έγγραφο συμφωνητικό, το οποίο ύπέγραψαν ο Φραγκίσκος Μπαρότσης και η μητέρα της Άννοισας, χίρα Κωνσταντίνου Κόκκου.

***

Μετά την συμφιλίωσι των δύο αντιμαχομένων μερών, ο Ιππότης ντέ Ραϊμόντ παράτησε τη διοίκηση της φρεγάτας του, έστειλε το Σταυρό του Τάγματός του στη Μάλτα (πρώξι παρατήρησης) και στις 11 Οκτωβρίου 1890 στεφανώθηκε την ώραία παρατηρήσει Κοροπέλλου, την οποία τόσο είχε αγαθήσει, ώστε και δολοφονή έστρατεία έπεξεργήσε γιά το χατήρι της. Από το γάμο αυτό γεννήθηκαν δέκα παιδιά και δημιουργήθηκε νέα γενιά, της οποίας τελευταίος απόγονος ύπηξε η Νικολέττα ντέ Ραϊμόντ. Ατή παντρεύτηκε το Σουανό Λεονάρδο Πιρίντελι και πέθανε πολύ φτωχιά, σε ηλικία 85 ετών. Με το θάνατό της έξεέλειπε έντελώς η έπιστημη αυτή οικογένεια της Νάξου.

***

Όταν ήθε ο ώρα του γάμου της Άννοισας Κόκκου και του Τζαματιή Μπαρότση συνετάχθη ένα περίεργο πρωκωτικό φρονή. Ίδοι μιά περιγραφή:

«... Έχοντας ο εκλαμπρότατος άφέντης Φραντζέσκος Μπαρότσης του άφέντη Τζαματιή υιόν άρχοντόπουλον όνόματι Τζαματιήν μετá της Μεγαλειότητας αυτού άρχοντίσας Κορονελοπούλας κυρίας Μαρίας, ή δε εύγενεστάτη και χρησιμωτάτη άρχοντίσασ κυρία Κυριακή Κασσιανή, χίρα του ποτέ άφέντη Κωνσταντιή Κόκκου, θυγάτηρ άρχοντοπούλα όνόματι Άννοισα, χρησιμωτάτα ένουμφωνήσασι, δίχως τινά δόλον ή πανουργίαν, αλλά καθαρώς και ήλαρώς όπως συν Θεώ άγίω, ο ειρημένος άρχοντόπουλος του αυτού λαμπρού άπόγονου άφέντη Φραντζέσκου και κυρίας Μαρίας λαβείν την ειρηθείσαν άρχοντοπούλαν της κυρίας Κόκκινας εις γυναικαν του νομίμη και εύλογην ιικήν, καθός όρίζει ή άγια του Θεού Άποστολική Έκκλησία της πρεσβυτέρας Ρώμης εις πρώτον γάμον, παρθένον και τά έ- 575...»

Και άκολουθεί ο μακροσκελέστατος κατάλογος της πρόκας.

Ο γάμος έγινε μεγαλοπρεπέστατα. Έπανηγυρίσει όλη η Νάξος. Και φαίνεται, ότι ή κόρη του δολοφονηθέντος και ο γιός του δολοφόνου είχαν αγαθήθει και απέτιλεσαν ένα ίδεοδές άνδρόγαμο. Έτσι, από μιά σειρά τραγωδιών, δημιουργήθηκε μιά ευτυχική σύτγξη...

ΑΠΟ ΔΩ ΚΙ' ΑΠΟ ΚΕΙ

ΤΟ ΕΠΙΤΥΜΒΙΟ ΕΝΟΣ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ

Στο Μητροπολιτικό ναό της Πάδονας ύπάρχει ο τάφος ενός παιλού σχολιαστικού φιλοσόφου, ο οποίος έφρόντισε, πριν πεθάνη, να γράψη γιά τον έαυτό του το έξης επιτύμβιο:

«Ένθάδε κείται ο Σπερόνε Σπερόνι ο έξ 'Αλβαρότων, φιλόσοφος και Ιππότης της Πάδονας, ο οποίος θέλοντας να κάνει την νήμη του σεωστική γιά κάποιον μαυρό, άν έχι στους μεταγενεστέρους, τουλάχιστον στους συγχρόνους του, έμυλοσε μέχρις έσχάτων στην κοινή γλώσσα χάρη του λαού, έγραψε δε τά έργα του στη λογία, χάρη των σοφών. Έζησε έτη όδύνητα έννήα, μήνα ένα και μέρες δέκα τρεις, άνεγνώσκειο δε και θάναμάτεο από δλους. Άφησε μιά μόνη θυγάτερα από τρεις που γέννησε και άπέκτησε απ' αυτή έξη έγγόνους και πολλούς παρόνους, δλους εύγενείς, εύκαταστάτους και εύπόλητους στις πατρίδες των».

ΤΟ ΡΟΛΟΪ ΤΗΣ ΒΙΚΤΩΡΙΑΣ

Μιά μέρα ή βασίλισσα της Άγγλιας Βικτωρία είχε προαναγγείλει, ότι θα έβγανε απ' τ' άνάκτορα στις 11 πριν απ' το μεσημέρι. Επειδή όμως ή κυρία των τιμών, που έπρόκειτο να τη συνοδεύη, άργούσε να παρουσιασθή, ή Βικτωρία άναγκάστηκε να τη περιμένη επί ένα τέτατο.

Όταν φάνηκε, επί τέλους, ή βασίλισσα έβγαλε το χρυσό ρολόι της και της το έδωσε, λέγοντας:

— Φαίνεται πως το ρολόι σας δεν πάει καλά. Κρατήστε λοιπόν το δικό μου που εινε ακριβέστερο...

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΑ ΣΚΙΤΣΑ

Ο γνωστός σύγχρονος Παριινός χρονογράφος Ντελαφουσαρντιέ.

ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΘΑΝΕΤΕ ΚΑΙ ΝΑ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΕΤΕ

Το πιο δυσκολοζώνοντο απ' όλα τα πιστά ήάρια, εινε ο μακαλάφος.

— Υπάρχουν μερικές πεταλούδες που όταν φτάσουν στην πλήρη ανάπτυξι τους παύουν να τρών.

— Επίσης στην Αυστραλία βρίσκεται ένα είδος πεταλούδας που σφριφίσει.

— Η Κινέζικη σημαία έχει ως σημά ένα δράκοντα με μακριά νύχια στο κάθε πόδι του.

— Οι μακροβιότεροι των ανθρώπων εινε κατά γενικό κανόνα εκείνοι που τρώνε πολύ το μεσημέρι και λίγο το βράδυ.

— Στην Περού ή γυναίκες, όταν κάνουν έποικέψεις ή μιά στο σπίτι της άλλης, έχουν τη συνήθεια να αλληλοκρίνονται με άνθη.

— Το μεγαλύτερο μεταλλείο του κόσμου βρίσκεται στο Βέλγιο και φτάνει σε βάθος 5.000 μέτρων!

— Έξ όλων των ποτιστηριών τα περισσότερα τραγουδια έμελωπίησε ο Σοφιστερι, ο οποίος έτόνισε ακριβώς 1.200 σφενάτες.

— Κάποιος Άγγλος στατιστικός βρήκε ότι οι περισσότεροι από τους μεγάλους άντρες ειναν μάτια γαλιανά.

— Στη Νέα Γουανόη της Άμερικής ύπάρχει ένα πολύ περίεργο δέντρο, το «μελανόδεντρο». Ο χυμός των φύλλων του χρησιμοποιεί ως γραφική έζη, πρώτης τάξεως, χωρίς καμιά άλλη οικοσκευασία.

— Η μιά γεννά κάθε καλοκαίρι 4 φορές, από 80 αγιά κάθε φορά.

— Στην Άγγλια κατασκευάζεται κάθε δευμάδα σπούνι 45.000 τόννων.

— Ο ύγιής άνθρωπος κατά το θάος ζυγίζει μιά όκιά λιγότερο από το χερμάνε.

— Ο άνθρακος συνήθως έπί 8 όκαδιον δάρους του σπιαστός του έχει έγκέφαλο δάρους μιάς λίτρας.

— Η καρδιά έχει 4.000 παλμούς σε κάθε μιά ώρα.

— Το αίμα του ανθρώπου περνάει διόκληρο από την καρδιά μέσα σε μιά ώρα δεκοχτώ φορές.

— Ο σφραγιστός του ύγιους ανθρώπου εινε περίπου 84 σε κάθε λεπτό.

— Στη Βερόνα της Ιταλιας ύπάρχει ο τάφος του Ρωμίου και της Ιουλιέττας.

— Η δολία Γκέντι του Βελγίου εινε κτιομένη άνάω του 26 ηρώσια, τα όποια συνδέονται με 80 γέφυρες.

— Στην Κίνα όποιος μιάσει επί αυτοφόρω 7 ναν τιμωροζόνο να άπογινονή τάφοι νεκρών, έχει το δικαίωμα από το νόμο να τον σκοτώσει.

— Σ' ένα χωριό της Αυστραλιας όνοματι Στόρμεκ, όλοι άνεξαρτέτως οι κάτοικοι εινε δεινοί σκακιστάι.

— Στα όρωλόγια των Κινέζων δεν στρέφονται οι δείκται, αλλά ή πλάκα.

— Τα χρυσόφωρα εισήχθησαν γιά πρώτη φορά στην Εδρώπη, μετά την ανακάλυψη της Κίνας.

— Το δέρμα του έλεφαντος, μιά κατεργασθή καλά, έχει πάχος ενός δακτύλου και πλέον.

— Το μεγαλύτερο άνθος του κόσμου εινε ή «Ραφφλέσια ντ' Άρνόλδι».

Ο ΣΥΛΛΕΚΤΗΣ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΑ

ΤΟ ΜΑΤΙ ΤΟΥ ΚΡΑΣΟΠΙΑΤΕΡΑ

Στην αρχαία έποχή ζούσε ένας όνομαστός κρασοπιατέρας, όνοματι Φρόξ, ο οποίος από την υπερβολική οινοποσία είχε τυφλωθεί απ' το ένα μάτι.

— Έότερ' από λίγον μαυρό, επειδή άρχισε να τον πονή και το άλλο μάτι, ζήτησε τη συμβουλή ενός γιατρού.

— Ο γιατρός του ειπε τότε πως εν' ανάγκη να λάψη έντελώς να πίνη, γιατί άλλωδώς θα γινόταν τυφλός κι' απ' τά δύο μάτια.

— Τότε ο Φρόξ γέμισε δυό ποτήρια ως τά χείλη με κρασί και τα άδειασε μονομιάς, λέγοντας:

— Χαίρε, όφθαλμέ μου!...

ΤΑ ΔΟΥΛΟΥΔΑΚΙΑ

Τ' άλλα λουλούδια σάν κοπούν, εύθής την άλλη ώρα την όμορφιά τους γάνοννε, τη μωροβιά πετούνε. Μά δσα μωβόδους έσύ, μέρες περσίαν τόρα κι' ακόμα σάν στη σίξα τους θαφροίς μοσχοβολούνε. Άχ! δεν μωβόουνε αυτά τά τόσο μωρομένα, μωβίσει ή άγάπη σου που τάζει μωρομένα...

I. ΠΟΛΕΜΗΣ

